

**Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego**

Z A W Ó D

Technik wiertnik

(311707)

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego” nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4–8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIS TREŚCI

SŁOWNIK	6
CZĘŚĆ I - OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE	10
1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE	11
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH	12
NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	13
DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO	14
CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE	15
1. DANE ZAWODOZNAWCZE	15
SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK WIERTNIK	15
KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE	16
WARUNKI PRACY	17
PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE	17
PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE	18
PLUSY I MINUSY ZAWODU	19
TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY	20
TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY	20
TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY	20
2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE	23
ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	23
MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK WIERTNIK	25
3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY	25
ZAPOTRZEBOWANIE	25
ZAROBKI	28
4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ	30
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE	30
PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY	31
CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE	32
1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH	32
PRZYDATNE LINKI	32
2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ	33

SŁOWNIK

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której

ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum, jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopnia. W branżowej szkole II stopnia po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe

– szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy – egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców – również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kom-

petencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, dyplomem, zaświadczeniem).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifi-

kacji, umożliwiającą pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

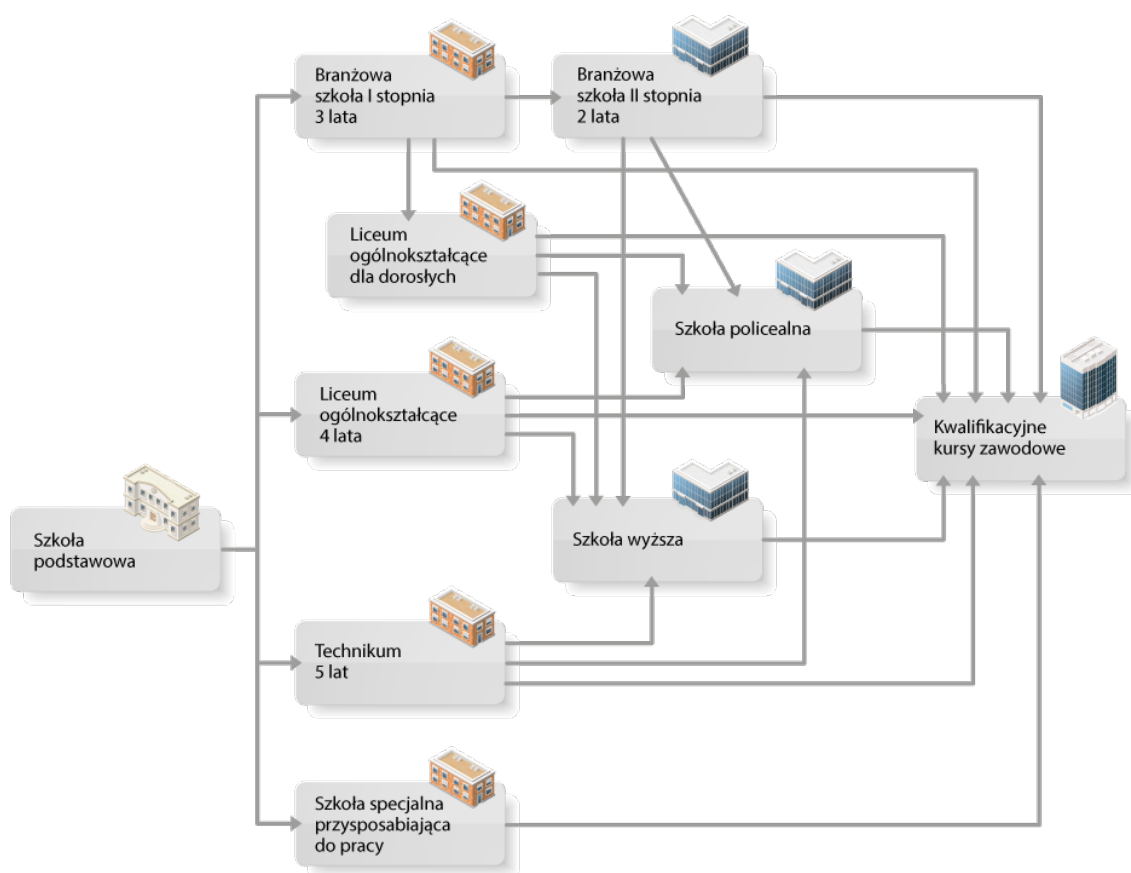
1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub,
2. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1, lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
5. spółkę komandytowo–akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika, lub
8. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem,

że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmuje decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.

Źródło: <https://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/>

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. WCZESNĄ EDUKACJĘ I OPIEKĘ

- placówki dla dzieci w wieku 0–3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- placówki dla dzieci w wieku 3–6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE

- 8–letnią szkołę podstawową.

3. SZKOLNICTWO PONADPODSTAWOWE

- 4–letnie liceum ogólnokształcące,
- 5–letnie technikum,
- 3–letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2–letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3–letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. KSZTAŁCENIE W RZEMIOŚLE

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. SZKOLNICTWO WYŻSZE

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktorskie.

6. KSZTAŁCENIE DOROSŁYCH

- szkoła podstawowa dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4–letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18. roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny (tj. obowiązek uczęszczania do 8-letniej szkoły podstawowej) dotyczy dzieci i młodzieży w wieku 7–15.

Obowiązek nauki odnosi się do młodzieży w wieku 15–18 lat i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

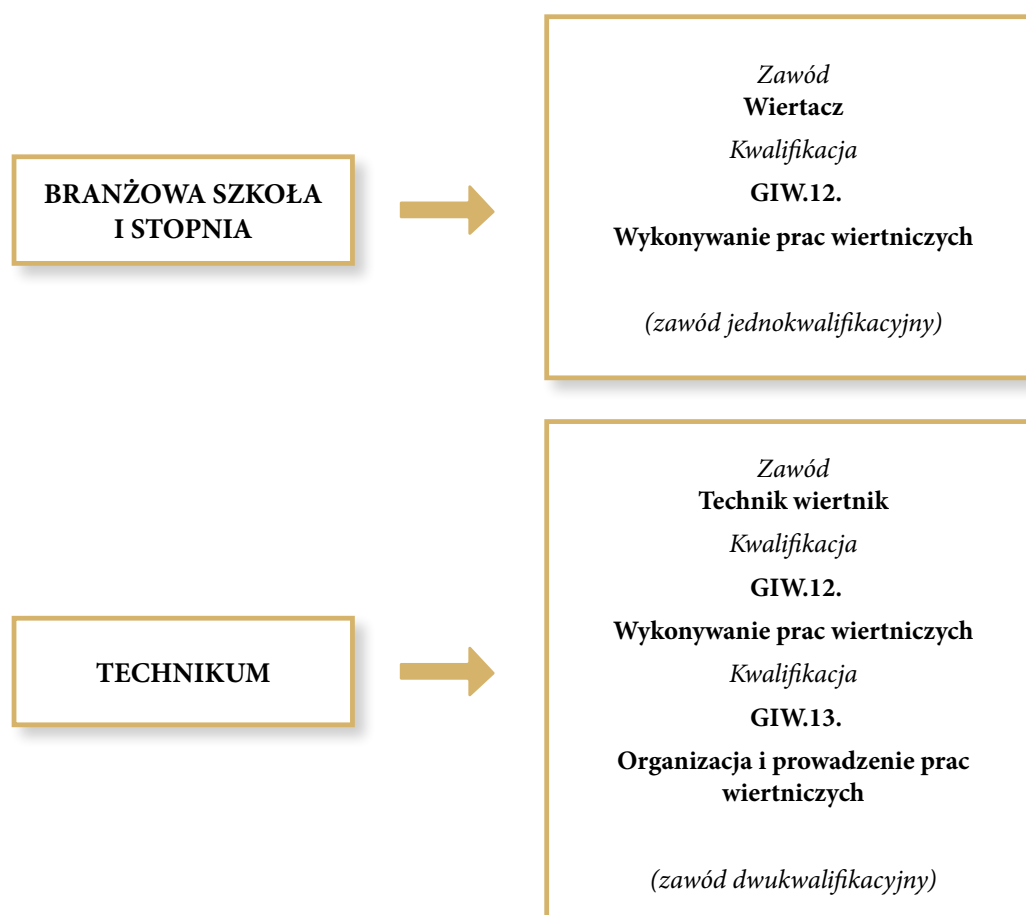
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego. (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.),
- ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz.U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz.U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację. W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technikumach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.

Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem) technikumach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży.

Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy, lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK WIERTNIK

Synteza zawodu	<p><i>Prowadzi prace wiertnicze w obszarze poszukiwań i eksploatacji złóż ropy naftowej, gazu ziemnego, surowców mineralnych, wód podziemnych (słodkich, mineralnych i geotermalnych) oraz surowców stałych. Przy użyciu specjalistycznych urządzeń wykonuje różnego typu otwory wiertnicze np. głębokie, studzienne, pod obiekty budowlane, pod tunele techniczne (do instalowania wgłębnych oczyszczalni ścieków, magazynowania odpadów przemysłowych itp), w celu badania podłoża gruntowego pod autostrady. Wykorzystując metody wiercenia obrotowego otworów o dużej średnicy stosowane w górnictwie i budownictwie przyczynia się do budowy szybów wentylacyjnych, szybów wyciągowych, przepustów i zastawek ściennych w elektrowniach wodnych. Pracuje przy wykonywaniu przewiertów sterowanych, umożliwiającich przeprowadzanie rurociągów pod przeszkodami terenowymi metodą bezwypokopową oraz służących do wykonywania przewiertów pod drogami (tzw. mikrotunelingu).</i></p> <p><i>Prace prowadzi w oparciu o przepisy prawa geologiczno – górniczego oraz rozporządzeń stosownych ministerstw, do przestrzegania, których jest ściśle zobowiązany.</i></p>
-----------------------	---

Do zawodu technik wiertnik (kwalifikacja pełna) przypisany jest IV poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie technik wiertnik powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1. w zakresie kwalifikacji GIW.12. Wykonywanie prac wiertniczych:
 - a. wykonywania prac związanych z montażem i demontażem urządzeń wiertniczych,
 - b. dobierania narzędzi, elementów zestawu przewodu wiertniczego i osprzętu wiertniczego,

- c. obsługiwanie urządzeń stosowanych w procesie wiercenia,
 - d. dobierania parametrów technologicznych procesu wiercenia,
 - e. wykonywania zabiegów specjalistycznych związanych z procesem wiercenia, opróbowania i udostępniania złoża,
 - f. rozpoznawania zagrożeń naturalnych oraz stosowania zasad profilaktyki przeciwerupcyjnej w procesie wiercenia,
 - g. zapobiegania oraz usuwania awarii i komplikacji wiertniczych,
 - h. prowadzenia prac związanych z wykonaniem przewiertów i otworów geotechnicznych, geoinżynierskich, geotermalnych i specjalnych.
2. w zakresie kwalifikacji GIW.13. Organizacja i prowadzenie prac wiertniczych:
- a. prowadzenia dokumentacji wiercenia,
 - b. nadzorowania prac montażowych i demontażowych,
 - c. projektowania dolnej części zestawu wiertniczego oraz dobierania i optymalizacji parametrów technologicznych procesu wiercenia,
 - d. projektowania płuczki wiertniczej,
 - e. projektowania zabiegów cementowania rur okładzinowych i wykonywania korków cementowych,
 - f. doboru elementów wyposażenia przeciwerupcyjnego wylotu otworu i przewodu wiertniczego,
 - g. organizowania i prowadzenia procesu wiercenia,
 - h. nadzorowania procesu wiercenia.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie technik wiertnik wyodrębniono dwie kwalifikacje cząstkowe:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja cząstkowa w zawodzie
GIW.12.	Wykonywanie prac wiertniczych	3.
GIW.13.	Organizacja i prowadzenie prac wiertniczych	4.

WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował:

- w terenie otwartym, w różnych warunkach atmosferycznych (może się zdarzyć, że będzie to praca pod ziemią),
- w zakładach świadczących usługi wiertnicze lub na wiertniach np. koncernów paliwowych, spółek gazowych,
- w ruchu ciągłym, zmianowym,
- w delegacji, poza miejscem stałego zamieszkania,
- w zmieniających się miejscach wykonywania otworów wiertniczych,
- wykorzystując specjalistyczne maszyny, urządzenia, często sterowane komputerowo,
- w zespole, współpracując z pracownikami zatrudnionymi przy pracach wiertniczych,
- w kontakcie z klientem (w przypadku prowadzenia własnej działalności gospodarczej),
- w warunkach zwiększonego ryzyka wypadkami w pracy (praca z wielotonowym sprzętem, wirującymi elementami urządzeń, materiałami wybuchowymi),
- w narażeniu na hałas, drgania, zapylenie, zabrudzenia.

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie technik wiertnik preferowane są następujące predyspozycje:

- bardzo dobra sprawność i wytrzymałość fizyczna,
- odporność psychiczna na trudne warunki pracy,
- koordynacja wzrokowo- ruchowa,
- odpowiedzialność,
- rzetelność,
- spostrzegawczość,
- zdolność przewidywania zagrożeń,
- nastawienie na przestrzeganie procedur,
- komunikatywność i umiejętność pracy w zespole,
- łatwość nawiązywania kontaktów interpersonalnych,
- zdolność do podejmowania decyzji,
- umiejętność rozwiązywania problemów technicznych,

- zainteresowania techniczne,
- otwartość na zmiany, nowości,
- zdolność adaptowania się do zmieniających się uwarunkowań otoczenia pracy,
- odporność na pracę w warunkach zwiększonego ryzyka i stresu.

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu technik wiertnika należą:

- choroby układu ruchu,
- choroby reumatyczne,
- zaburzenia wzroku, choroby oczu,
- niedosłuch,
- przewlekłe choroby układu oddechowego (płuc, oskrzeli),
- choroby nerek,
- cukrzyca,
- choroby neurologiczne np. padaczka,
- zaburzenia równowagi,
- wady serca i choroby układu krążenia,
- niska wydolność fizyczna,
- lęk wysokości, przed zamkniętymi lub otwartymi przestrzeniami.

PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
<ul style="list-style-type: none"> • możliwość realizacji interesujących technologicznie i technicznie projektów, • możliwość poznawania różnych miejsc, struktur podłoża, gleby itp., • rosnące zapotrzebowanie na usługi wiertnicze zarówno w zakresie poszukiwania ujęć wód głębinowych, jak i w związku z rozwojem inwestycji budowlanych – tj. na wykonywanie wiertniczych otworów technicznych, • możliwość ciągłego doskonalenia zawodowego w zakresie rodzajów specjalistycznych maszyn, urządzeń, • bezpośredni kontakt z klientami indywidualnymi, • rozwijanie zainteresowań i łączenie ich z indywidualnymi potrzebami rozwojowymi, • niskie bariery związane z założeniem własnej firmy, świadczącej usługi w zakresie wykonywania otworów wiertniczych i górnictwa otworowego, • możliwość uzyskiwania wysokich zarobków, • możliwość podejmowania zatrudnienia za granicą. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyczerpujący fizycznie charakter pracy, • konieczność częstej zmiany miejsc wykonywania otworów wiertniczych, • częste pobyty na delegacjach, na kontraktach, • zagrożenie wypadkami w pracy, • trudność z wykonywaniem zadań zawodowych, jeśli: <ul style="list-style-type: none"> — kandydat nie ma dobrej wydolności fizycznej organizmu, — kandydat do pracy ma słabszą odporność psychiczną na trudne warunki pracy, — kandydat nie ma umiejętności pracy pod presją odpowiedzialności za siebie i współpracowników, — kandydat do pracy ma słabsze zainteresowania techniczne oraz brak gotowości do ciągłego uczenia się w zakresie nowych technologii maszyn, — kandydat do pracy nie dysponuje umiejętnością przystosowywania się do zmieniających się warunków pracy, — kandydat do pracy posiada słabszą zdolność szybkiego reagowania na potencjalne zagrożenia, — zdolność kandydata do rozwiązywania problemów technicznych jest obniżona, — kandydat do pracy ma słabszą odporność na stres.

TYPY DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik wiertnik może podejmować pracę:

- w przedsiębiorstwach, prowadzących prace wiertnicze, koncernach paliwowych, gazowych,
- w firmach zajmujących się otworami hydrologicznymi, poszukiwaniami ujęć wody (studniami), geotermią,
- na platformach wiertniczych (to morskie stanowisko wiertnicze, wyposażone w urządzenia i sprzęt do wiercenia otworów w skałach pod dnem zbiornika wodnego).

Absolwent może otworzyć własną działalność gospodarczą usługową w zakresie wykonywania otworów wiertniczych.

TYPY DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy w tym zawodzie należą:

- wiertacz,
- pomocnik wiertacza,
- wiertacz studni,
- pomiarowiec parametrów złożonych (wykonuje prace związane z obsługą urządzeń badawczych i pomiarowych),
- serwisant płuczek wiertniczych.

TYPY DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Miejsce pracy technika wiertnika znajduje się w przestrzeni zewnętrznej, a także w pomieszczeniach, w których zajmuje się dokumentacją. Zasadnicze wyposażenie jego stanowiska stanowią różnorodne specjalistyczne maszyny, urządzenia, narzędzia do wykonywania prac wiertniczych, których obsługą w sposób kompleksowy zarządza (od transportu, montażu, wykonywania otworów wiertniczych do demontażu i sporządzenia dokumentacji), a także komputer.

WYPOSAŻENIE WARSZTATU PRACY

Wyposażenie stanowiska pracy technika wiertnika jest niezmiernie zróżnicowane, uzależnione od miejsca, typu wykonywanych otworów wiertniczych, a także rodzaju podłoża i ewentualnych przeszkód, jakie pojawiają się w toku pracy. Technik wiertnik wykonuje prace wiertnicze związane z wierceniami płytkimi oraz głębokimi. W zakresie wierceń płytkich będą to najczęściej otwory studzienne, w przypadku wierceń głębokich będą to tzw. otwory geologiczne sięgające od 5 do 7 km w głąb ziemi. Od ich rodzaju będzie uzależnione, jakich maszyn, urządzeń i technologii użyje przy wykonywaniu otworów wiertniczych.

Zasadniczym narzędziem pracy jest wiertnica, czyli zespół powiązanych ze sobą urządzeń mechanicznych niezbędnych do wykonania otworu wiertniczego w skale, gruncie lub betonie. Istnieje wiele typów wiertnic w zależności od przeznaczenia, średnicy otworów, budowy itp. Stanowisko w terenie, na którym ustawiona jest wiertnica nosi nazwę wiertni. Przygotowanie stanowiska polega na odpowiednim wypoziomowaniu terenu, wykonaniu ocembrowanego zagłębienia oraz umieszczeniu odpowiednio stabilnego fundamentu pod konstrukcję wiertnicy. Następnie ustawiana jest wiertnica, pomost montażowy oraz zestaw napędowy, w którego skład wchodzi agregaty prądotwórcze, skrzynia napędowa oraz pompy płuczkowe. Wysokość wiertnicy dochodzi do 60 metrów.

W związku z powyższym w obrębie stanowiska pracy technika wiertnika znajdują się:

- zespół wiertniczy,
- przenośniki,
- pojazdy do przewożenia wiertnic niesamojezdnych,
- ochronna odzież robocza,
- instrukcje obsługi maszyn i urządzeń,
- apteczka.

ZESPÓŁ WIERTNICZY

Na zespół wiertniczy składają się:

- wiertnice,
- wyciąg sterowniczy,
- wieża lub maszt wiertniczy, który umożliwia zapuszczanie i wyciąganie przewodu wiertniczego za pomocą wyciągu wiertniczego,
- przyrządy wiertnicze z dłutem,
- urządzenia płuczkowe,
- pompy płuczkowe,
- zbiorniki płuczkowe,
- klucze ręczne, automatyczne, maszynowe (narzędzia do skręcania i rozkręcania połączeń gwintowych przewodu wiertniczego, rur okładzinowych i wydobywczych),

- klucze obrotowe (klucze z napędem pneumatycznym lub hydraulicznym przeznaczone do skręcania i rozkręcania połączeń gwintowych elementów przewodu wiertniczego i rur okładzinowych),
- urządzenie top drive,
- stół wiertniczy,
- urządzenia dźwigowe,
- liny wiertnicze.

PRZENOŚNIKI

Urządzenia służące do transportu wiertnic.

SPRZĘT WYKORZYSTYWANY W ZALEŻNOŚCI OD TYPU WIERCEŃ

W zależności od typu wykonywanych wierceń technik wiertnik może używać następującego sprzętu:

- do wierceń płytkich: świdry rurowe, spiralne, żerdzie wiertnicze, okrętkę, hak wyciągowy, ściski do rur, klucz łańcuchowy;
- do wierceń głębokich: koronki rdzeniowe, rdzeniówki, urywaki rdzeni, łączniki oraz sprzęt pomocniczy do zapuszczania i wyciągania przewodu wiertniczego;
- do wierceń sterowalnych.

OCHRONNA ODZIEŻ ROBOCZA

Do artykułów ochronnych niezbędnych na stanowisku pracy należą:

- odzież robocza (np. kombinezony, obuwie antypoślizgowe, gumowe),
- ochrony słuchu (wkładki, nauszniki lub hełmy przeciwhałasowe),
- okulary ochronne i osłony twarzy,
- hełmy ochronne,
- okulary ochronne.

Słowniczek wyposażenia stanowiska pracy technika wiertnika:

- **wiercenia sterowalne**, to nowoczesna metoda stosowana do wykonania otworu w sposób bezwykopowy np. pod wykonanie instalacji, wykorzystywana w trudno dostępnych miejscach,
- **urządzenie top driver**, to tzw. napęd górny na końcu przewodu wiertniczego do wiercenia obrotowego.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

Po ukończeniu 8–letniej szkoły podstawowej można podjąć naukę w 5–letnim technikum w zawodzie technik wiertnik.

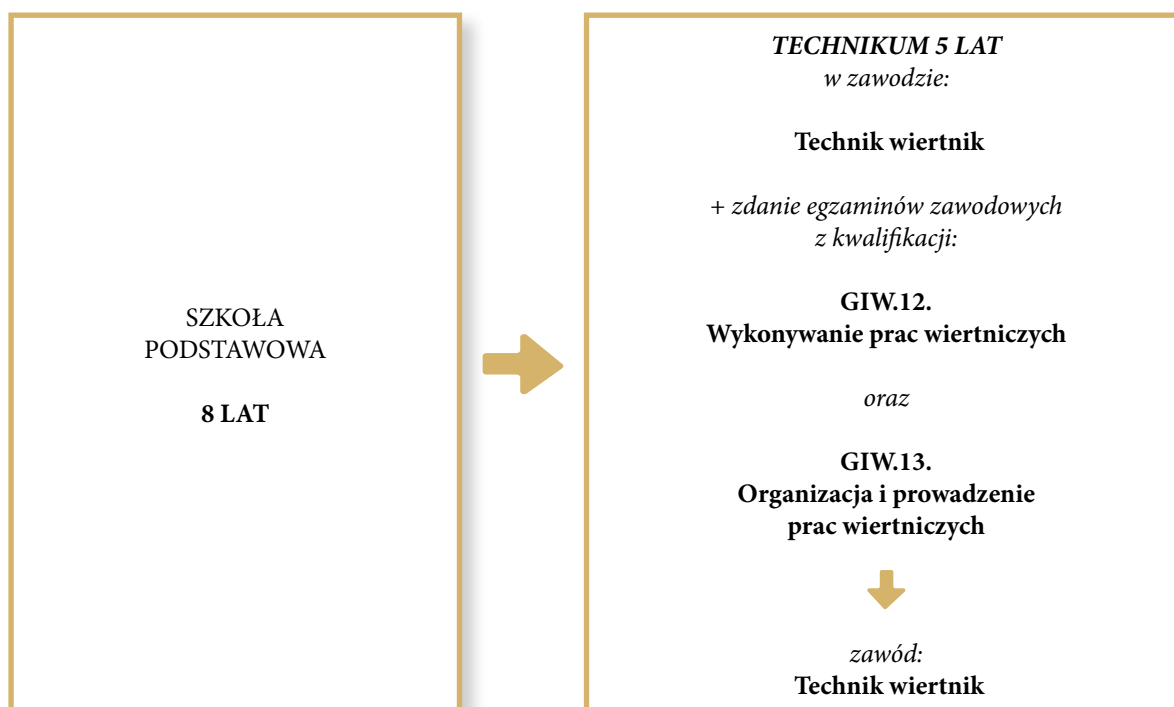
Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w szkolnych pracowniach: mechanicznej, geologiczno – geofizycznej oraz technologii wiertniczej, warsztatach szkolnych, w centrach kształcenia zawodowego oraz firmach świadczących usługi wiertnicze czy kopalniach, prowadzących eksploatację złóż metodami otworowymi.

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminów zawodowych w zakresie kwalifikacji GIW.12. Wykonywanie prac wiertniczych oraz GIW.13. Organizacja i prowadzenie prac wiertniczych i zdanie tych egzaminów umożliwia, po ukończeniu szkoły, uzyskanie dyplomu zawodowego w tym zawodzie.

Absolwenci 8-letniej szkoły podstawowej, którzy podejmą naukę w 3-letniej branżowej szkole I stopnia w zawodzie wiertacz i zdadzą egzamin zawodowy z kwalifikacji GIW.12. Wykonywanie prac wiertniczych, mogą kontynuować naukę w 2-letniej branżowej szkole II stopnia w zawodzie technik wiertnik (po raz pierwszy od roku szkolnego 2020/ 2021). W trakcie nauki w tej szkole przystąpią do egzaminu zawodowego z kwalifikacji GIW.13. Organizacja i prowadzenie prac wiertniczych, a po jego zdaniu i ukończeniu szkoły uzyskają dyplom zawodowy. Po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia mogą alternatywnie uczęszczać na kwalifikacyjny kurs zawodowy z kwalifikacji GIW.13. Organizacja i prowadzenie prac wiertniczych i zdać egzamin zawodowy z tej kwalifikacji – wówczas dyplom w zawodzie technik wiertnik otrzymają po uzyskaniu wykształcenia średniego lub średniego branżowego.

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

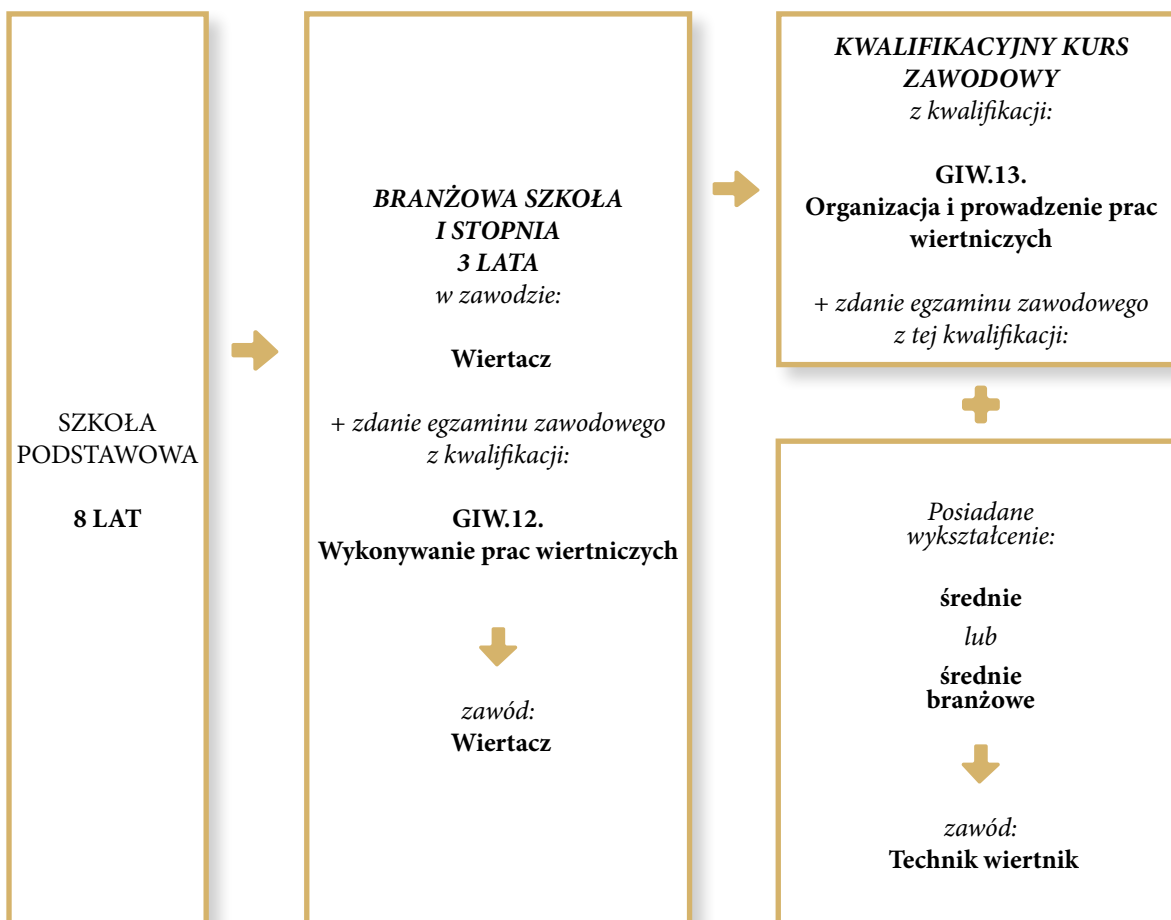
Ścieżka 1

Ścieżka 2

Ścieżka 3

MOŻLIWOŚCI KONTINUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK WIERTNIK

Kursy i szkolenia doształcające

Technik wiertnik powinien doskonalić umiejętności zawodowe i pogłębić wiedzę w zakresie m.in.: przepisów prawa geologicznego i górniczego, posługiwania się dokumentacją techniczną i technologiczną, technologii i zastosowań nowych maszyn, urządzeń, wykorzystywanych w procesie wiercenia otworowego. Może to realizować w ramach szkoleń, kursów organizowanych przez pracodawcę oraz organizacje branżowe, a także poprzez uczestnictwo w konferencjach czy targach branżowych.

Ma także możliwość uzupełniania kwalifikacji częściowych poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji lub uzupełniać kwalifikacje rynkowe np. w zakresie zarządzania zespołami projektowymi. Powinien doskonalić znajomość języków obcych.

Wiele kursów podnoszących kwalifikacje w zawodzie technik wiertnik i poszerzających wiedzę organizuje Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego, będący organem uprawnionym do szkolenia operatorów maszyn i urządzeń budowlanych i drogowych.

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Zainteresowanie pracodawców osobami pracującymi na stanowisku technik wiertnik jest ciągle, a w świetle zagrożeń środowiskowych m.in. suszą czy realizacją znacznej ilości inwestycji budowlanych w Polsce można przypuszczać, że trend ten będzie się utrzymywał.

Technik wiertnik bez doświadczenia zawodowego najczęściej może podjąć pracę w miejscu praktyk, odbywanych w trakcie edukacji. Może znaleźć zatrudnienie w państwowych spółkach gazowych, paliwowych, zagranicznych koncernach, realizujących prace odwiertowe, a także w prywatnych przedsiębiorstwach usługowych.

Technik wiertnik po zdaniu matury może kontynuować naukę na studiach wyższych (technicznych), np. na kierunkach wydziałów o profilu np. wiertnictwo i gaz.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie

informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególnie zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach, dla zawodów, dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód technik wiertnik w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu technik wiertnik wśród zawodów, dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód technik wiertnik w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu technik wiertnik zapotrzebowanie na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
dolnośląskie	TAK	—
kujawsko-pomorskie	—	—
lubelskie	TAK	—
lubuskie	—	—
łódzkie	—	—
małopolskie	—	TAK
mazowieckie	—	—
opolskie	—	—
podkarpackie	TAK	—
podlaskie	—	—

pomorskie	—	—
śląskie	TAK	—
świętokrzyskie	—	—
warmińsko-mazurskie	—	—
wielkopolskie	—	—
zachodniopomorskie	—	—

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na zawód:
Technik wiertnik

OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Liczba pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
Kraj	23	40	0	0	0	0	0	0
Województwo dolnośląskie	12	23	0	0	0	0	0	0
Województwo kujawsko-pomorskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo lubelskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo lubuskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo łódzkie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo małopolskie	2	5	0	0	0	0	0	0

Województwo mazowieckie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo opolskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo podlaskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo pomorskie	1	1	0	0	0	0	0	0
Województwo śląskie	1	2	0	0	0	0	0	0
Województwo świętokrzyskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo warmińsko-mazurskie	3	5	0	0	0	0	0	0
Województwo wielkopolskie	0	0	0	0	0	0	0	0
Województwo zachodniopomorskie	3	3	0	0	0	0	0	0

KZSZ - Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

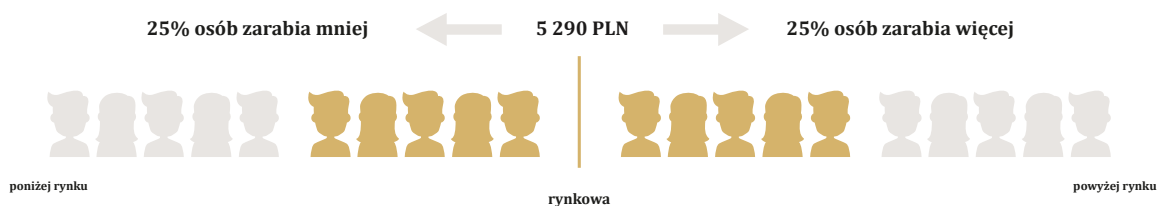
Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego” 2018.

ZAROBKI

Zarobki osób zatrudnianych na stanowisku technik wiertnik są z reguły bardzo wysokie i oscylują co najmniej wokół wartości na poziomie średniej krajowej. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego (Struktura wynagrodzeń według zawodów, 2018) w grupie osób zatrudnionych jako technicy nauk fizycznych, chemicznych i technicznych (do której zaliczają się osoby pracujące na stanowisku technik wiertnik) - średnie wynagrodzenie brutto wynosi: 5 290 PLN i jest o 15% wyższe niż średnia krajowa (4 590 PLN).

MIESIĘCZNE WYNAGRODZENIE CAŁKOWITE BRUTTO NA STANOWISKU TECHNIK WIERTNIK

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- wielkość firmy,
- kapitał firmy,
- wykształcenie,
- doświadczenie stanowiskowe,
- rodzaje uprawnień i ukończonych kursów specjalistycznych,
- staż pracy,
- region zatrudnienia.

Szansę na zatrudnienie zwiększają:

- posiadanie certyfikatów i świadectw potwierdzających udział w szkoleniach organizowanych przez producentów właściwych maszyn i urządzeń stosowanych w pracach przy wykonywaniu otworów wiertniczych (np. certyfikaty do obsługi wiertnic, pomp wysokociśnieniowych),
- posiadanie uprawnień: elektrycznych, do instalacji i dozoru urządzeń (hydraulicznych), spawalniczych,
- dyspozycyjność,
- znajomość języka obcego zawodowego w stopniu komunikatywnym,
- posiadanie certyfikatu IWCF, potwierdzającego najwyższe kwalifikacje zgodnie z międzynarodowymi standardami, obowiązującymi w przemyśle naftowym (w przypadku zainteresowania pracą na platformach wiertniczych).

GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- <http://pracuj.pl>
- <http://gazetapraca.pl>
- <http://praca.pl>
- <http://praca.gov.pl>
- <http://praca.money.pl>
- <http://imbigs.pl>
- <http://pracownicybudowlani.pl>
- <http://norwegia.pracabc.pl>

Portale branżowe:

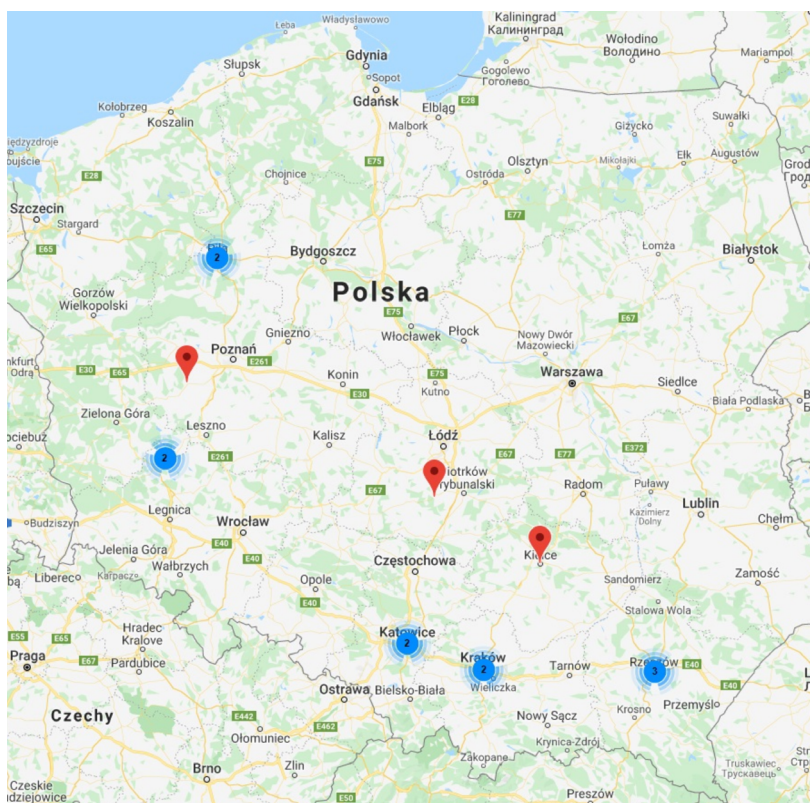
- <http://imbigs.pl>
- <http://ptgeol.pl>
- <http://pgi.gov.pl>
- <http://min-pan.krakow.pl>
- <http://pgnig.pl>
- <http://inig.pl>
- <http://detrans.pl>

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego, „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018/2019”.

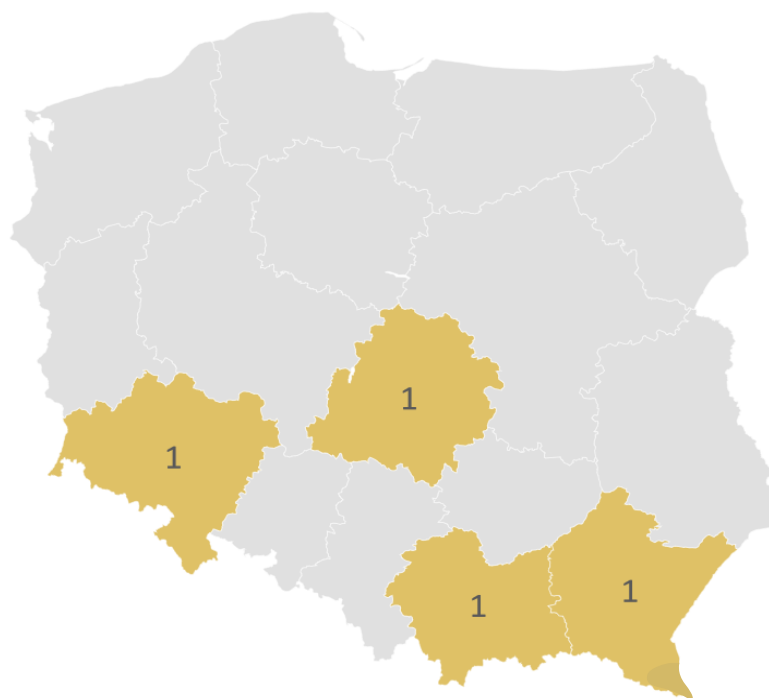
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresem: <http://rspo.men.gov.pl>

Orientacyjna mapa szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik wiertnik w roku szkolnym 2019/2020.

Technik wiertnik – szkoły kształcące w zawodzie

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY

Poniżej mapa obrazująca liczbę uczniów, którzy wybrali kształcenie w zawodzie technik wiertnik w roku szkolnym 2019/2020.

Technik wiertnik – wybory uczniów

CZEŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U.z 2019 r. poz.991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	https://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	https://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	https://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	http://gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo edukacyjno-zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego	http://corep.it
Instytut Charakterologii	http://charakterologia.pl/
Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://eures.praca.gov.pl

Portal publicznych służb zatrudnienia	http://psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org
Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://ibe.edu.pl
Zintegrowany System Kwalifikacji	http://www.kwalifikacje.gov.pl/ http://kwalifikacje.edu.pl/
Mapa Karier	https://mapakarier.org/
INFOdoradca+ Informacje o zawodach	https://psz.praca.gov.pl/infodoradca

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego Technik wiertnik_721301,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Technik wiertnik_721301,
- Oświata_i_wychowanie_w_roku_szkolnym_2018-2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- „Kurier BTA Budownictwo Technologie Architektura”,
- „Warsztat Blacharsko–Lakierniczy”,
- „Nowoczesne Hale”,
- „STAL Metale & Nowe Technologie”.

IMPREZY BRANŻOWE

- Międzynarodowe Targi Budownictwa i Architektury BUDMA 2020 w Poznaniu,
- EuroBLECH 2020 - Międzynarodowe Targi Technologii Obróbki Blach w Hanowerze,
- MSV 2020 - Międzynarodowe Targi Maszynowe w Brnie.

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

